

Sobre els Partits Mèdics

Contesta als protestants

per

ORENCI VALLS

ERA de preveure que l'aprovació de les Bases de Treball havia d'aixecar protestes i comentaris per a tots els gustos. El fadigós debat de la darrera Assemblea s'allarga i em temo que encara ha de néixer qui el veurà acabat.

No vaig patir gaire per veure a venir el xàfec i per això em vaig donar pressa en comentar les bases per evitar, si podia, tota aquesta cridòria que acabarà per fer-nos rodar el cap.

Jo invito els protestants que llegeixin el meu article publicat en aquest BUTLLETÍ (núm. 132, del mes d'agost) i si després d'haver-lo llegit amb deteniment no troben satisfets llurs desigs, serà que els he parlat en grec o és que tenen ganes d'enredar la troca.

Les obres humanes pequen sovint per ésser excessivament subjectives. Sempre hi trobareu l'empremta de l'autor. La perfecció no és mai absoluta i és somniar truites voler que un articulats resolgui el nostre cas personal.

I ja que se m'hi obliga i amb la santa intenció de tornar la tranquil·litat als companys que en tot volen veure perills i malestrugances, diré que l'esmentat article té caràcter oficiós. Vaig llegir-lo en plena Junta de la Secció de Partits Mèdics i vaig tenir la sort que els meus companys de Junta, començant pel Dr. Mestres i Miquel, el nostre president tot activitat i sempre el més jove, aprovessin l'article que pretén ésser com una mena de codicil a les Bases de Treball.

Encara afegiré una cosa que no creia haver-la de dir mai, però espero se'm perdonarà la immodèstia de parlar de la meua posició personal en premi de la bona intenció que em porta de posar pau entre germans. Quan se'm nomenà Vocal de la Secció de Partits Mèdics vaig resistir-me d'acceptar. No combrego, la veritat, amb l'orientació general de les Bases. Deixen en l'aire

molts aspectes de l'exercici professional en els pobles, el cens dels quals queda comprès entre els 4.000 i els 6.000 habitants.

Si a l'últim vaig acceptar, després de pregona meditació i prèvia la consulta convenient amb companys de situació i criteri semblants, fou per a portar a la Secció de Partit Mèdics l'orientació que suposo general en les comarques de la província de Barcelona i fer-la a l'ensem compatible amb la de les demés contrades catalanes.

Ara puc dir que hauria dimitit el càrrec si els meus companys de la Secció no haguessin acceptat les observacions que feia en l'esmentat article. Això sorprendrà els mateixos companys de Junta. Dir-los-hi abans de conèixer el meu criteri hauria semblat coacció i ço que jo cercava era que amb tota llibertat jutgessin el criteri d'un sector important de metges forans.

Creieu-me company Màrius Rodríguez: les Bases de Treball aprovades per l'Assemblea darrera són adaptables a la vida mèdico-rural. Precisament els metges que exerciu en poblacions que no poden tenir més d'un metge sou els qui heu de sortir més beneficiats dels acords aprovats.

* * *

Les objeccions que s'han presentat fins ara a les Bases de Treball en els Partits Mèdics poden resumir-se als tres punts següents:

- 1er. Definició del Partit Mèdic;
- 2on. Remuneració mínima de 6.000 pessetes a l'any;
- 3er. Número màxim de 300 famílies per metge.

Es parla molt contra la definició de Partits Mèdics. No hi creieu en definicions. Les fórmules serveixen per a les coses estàtiques i els Par-